Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31635
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

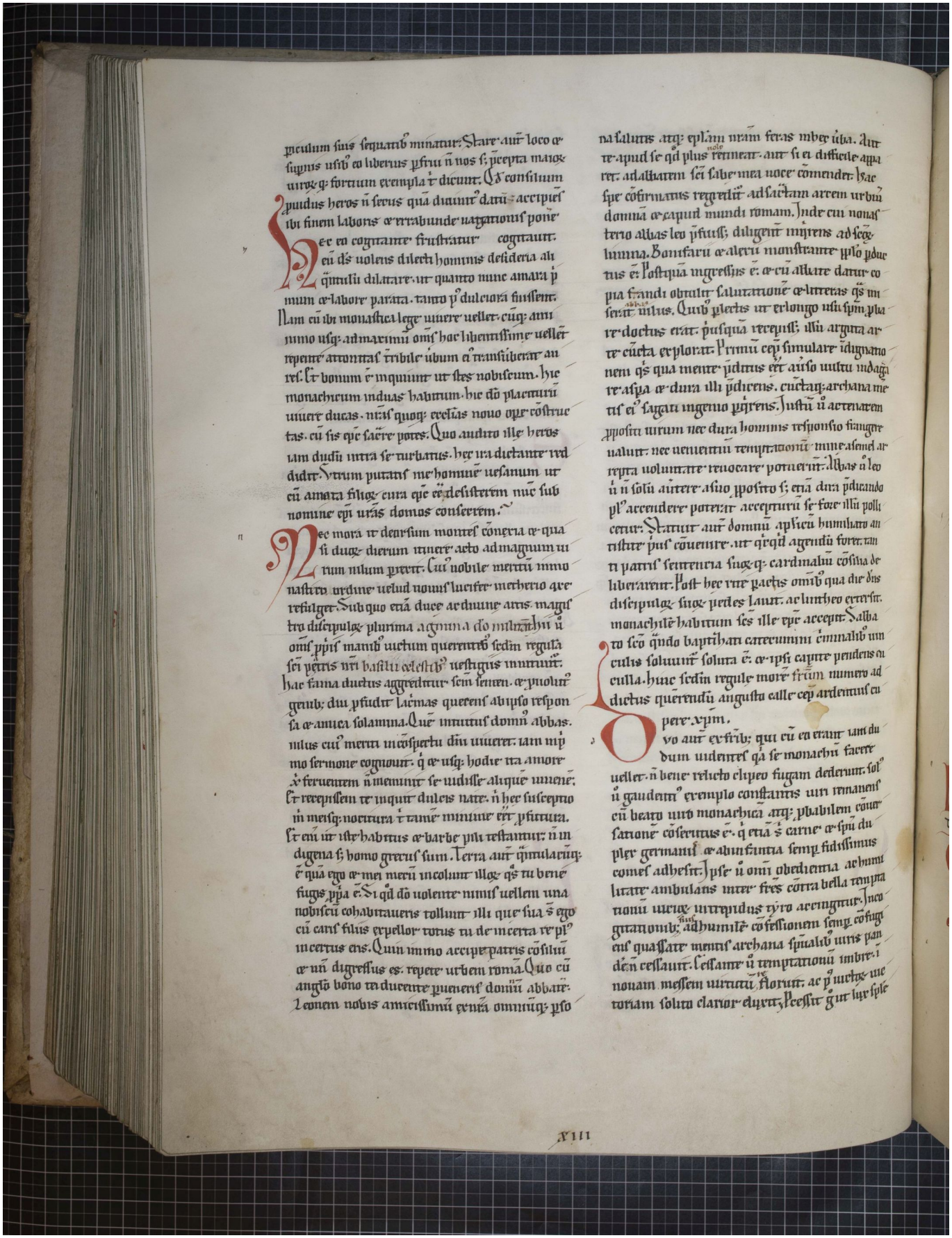

piculum sus sequanꝫ minatur. Stare aut̄ loco ꝛ
fugus usꝰ eo liberius pfrui ñ nos ſ; p̄cepta maio
rum q; fortium exempla t̄ dicunt. Qꝫ consilium
Quidus heros ñ secus qua duxit datū ꝫ accipiet
ibi finem labors ꝛ errabunde uagationis ponē
Hec ea cogitante frustratur cogitant.
cū dꝫ uolens dilecti hominis desideria ali
quātulū dilatare. ut quanto nunc amara p
mum ꝛ labore parata. tanto pꝰ dulciora fuissent.
Nam cū ibi monastica lege uiuere ueller. cuq; ani
mo usq; ad maximū omiſ hac libentissime uellet
repente aquinas tribule ubum a transiberat au
rel. Et bonum ē mquunt ut stes nobiscum. hic
monachicum induas habitum. hic dō placitū
uiuere ducas. nisi quoq; ecclias nouo ope cōstruc
tas. cū sis epc sacre pores. Quo audito ille heros
ram ducū intra se turbatus. hec ira dictante rñ
didit. Verum putans me homunē uesanum ut
cū amara filiq; cura epc ē desisterem nūc sub
nomine epi uras domos conserem.
Nec mora ut deorsum montes conscia ꝛ qua
si duce dierum uiuere acto ad magnum u
rum ulum pruit. Cui nobile meritū mmo
nastico ordine uelud nouus lucifer merberio ꝛ
refulget. Sub quo etiā duce ac diuine artis magis
tro discipulq; plurima agmina dō militabāt ū
omiſ ppiis manib uictum querentib sedm regulā
sci petri nri basilū celestib uestigiis inuitant.
hac fama ductus aggreditur sem semen. ꝛ pnolut
genib; dū pfudit lacrimas quarens abipso respon
sa ꝛ amica solamina. Quē intuitus dom̄ abbas.
ulus cui merita inconspertu din uiuere. iam mi
mo sermone cognouit. q; ꝛ usq; hodie tra amore
ꝛ feruentem ñ meminit se uidisse aliquē uiuentē.
Et recipiam te inquit dulcis nate. ñ hec suscepto
in meisq; nocitura t̄ tamē minime erit pfitura.
Et eni ut iste habitus ꝛ barbe pili testantur. ñ in
digena ſ; homo grecus sum. Terra aut̄ simulacriq;
ē qua ego ꝛ mei meriti incolum illoꝝ qs tu bene
fugis ppa ē. Si qd dō uolente nimis uellem una
nobiscū cohabitaueris tollunt illi que sua ſ ego
cū caris filus expellor. totus tu de incerta re pl̄
in certus eris. Quin immo accipe patris cōsiliū
ꝛ uñ digressus es. repete urbem roma. Quo cū
anglō bono tra ducente ꝙuenies dominū abbatē.
Leonem nobis amicissimū genā omniuq; pso
na salutis atq; eplām uram feras mbre ubi. Aut
re apud se qd plus uole remeat. aut si ei difficile appa
ret. adalbarum sci salue mea uoce comendet. hac
spe cōfirmatus regressū adsactam arem urbm
domna ꝛ caput mundi romam. Inde cui nomē
terio albas leo pfuit; diligenti ingressu adsce
lumna. Bonifacu ꝛ alteri monstrante ppō pdue
tus ē. Postquā ingressus ē. ꝛ cū allate datur co
pia fandi obtulit salutatione ꝛ litteras qs mi
serat ab̄bas. Quib lectis ut erlongo usu spm ylla
re doctus erat. pusquā recepit; illū argutia ar
te cuncta explorat. Primū cepi simulare idignatio
nem qs qua mente pditus ert ausu multa mdaga
re asua ꝛ dura illi pdicens. cuctaq; archana me
tis ei sagaci ingenio pperens. Iustū ū actenarem
pposita rerum nec dura hominis responsio fiangere
ualuit. nec uenenatū temptationū mine asumet ar
repta uoluntate reuocare potuerit. Albas ū leo
ū n solū auertere a suo pposito ſ; etiā dura pdicando
pl̄ accendere poterat. acceptaru se fore illi posti
cerit. Statuit aut̄ dominū apostolicū humiliato ad
tistite pus cōuenire. ut qrēdū agendū foret. tam
ri patris sententia suaq; cardinalū cōsilia de
liberarent. Post hec rite pactis omib qua diu dis
cipulq; suis pedes lauit. ac lumbeo ertersit.
monachile habitum ses ille epc accepit. Salba
to sco quodā baptismate catecuminū criminalib um
culis solutum ē. ꝛ ipsi capite pendens cu
culla. huic sedm regule more fratrum numero ad
dictus querendū angusta calle cepi ardentius cu
pere xpm.
Vno aut ex frib; qui cū ea erant tam du
dum uidentes qd se monachū facere
uellet. ñ bene relicto clipeo fugam dederunt. sol
ū gaudens exemplo constantis uiri remanens
cū beato uiro monachicā atq; pbabilem cōuer
sationē cōsecutus ē. q etiā s carne ꝛ spū du
plex germanus ꝛ abinfantia semp fidissimus
comes adhesit. Ipse ū omi obedientia ac humi
litate ambulans inter fres cōtra bella tempta
nomū uicia uirtutibus tyro accingitur. Inco
gitationib; fragilis adhumilē cōfessionem semp cōfugit
eius quassate mentis archana spualib uiris pan
dēs cessauit. Cessante ū temptationū imbre. i
nouam messem uirtutū florum. ac p̄ uictas ue
toriam soluta clarior eluxit. Preesse gut lux ſple